

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popului Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

Peste capul nostru.

Pesti Hirap reia firul discuției politice începută între acest ziar și dl V. A. Urechă, din incidentul desmințirii nebunei scornituri a „revoluției valahe”, în care „revoluțiune” îl implicaseră și pe bătrânul luptător.

Cetitorii nostri cunosc această polemică. La timpul seu am dat detaliate informații asupra ei.

Sunt tocmai 3 săptămâni de când am publicat ultimul cuvânt al dlui V. A. Urechă (v. nr. 30 al „Tribunei”).

Acum dl Dr. Kenedi Géza, redactorul lui „P. Hirap” reia firul discuției și răspunde dlui senator Urechă printr-o lungă scrisoare, ce l-a trimis-o în franțuzește la București și pe care o publică în întregime în nrul de ieri (Duminecă) al ziarului seu.

Tonul acestei scrisori e cu totul altcun, decât tonul polemice de mai înainte. Dl Kenedi face studiu politic, scrie un întreg memoriu și se ține la un ton diplomatic, calm, cumpănit și hotărât, încât aproape că nu mai are nici o legătură cu violenta gazetă, care vorbea de revoluțiuni sufocate, în fruntea cărora punea pe emisarii „vechilui dușman” al Ungurilor.

Atât cuprinsul acestei scrisori, cât și împrejurările între cari se ivește, ne impun să-i ascriem o importanță mai mare, decât unei simple polemice de ziar.

Dl Dr. Kenedi Géza este șeful ziarului „Pesti Hirap” și acest ziar este organ de frunte al guvernului; dl Kenedi se vede, că are mare trecere în cercurile guvernului actual, pentru-că ministrul de justiție pe el l-a încredințat cu redactarea noului proiect de lege de presă.

De altcun atât din tonul, cât și din cuprinsul acestei scrisori se vede, că la spatele dlui Kenedi stă chiar guvernul maghiar. Se vede aceasta și din împrejurarea, că „P. Lloyd”, organul menit pentru străinătate al guvernului, publică și el, deodată cu „P. H.”, adecă tot în nrul de Duminecă, un lung reasumat al scrisorii, ce dl Kenedi a trimis dlui V. A. Urechă.

În această scrisoare — ca se revinem la cuprinsul ei — dl Kenedi nu mai polemizează cu dl V. A. Urechă, ci pertractează cu dînsul asupra modului, cum s'ar pute stabili o alianță între România și Ungaria, sau mai bine: cum s'ar pute face o împăcare între Români și Maghiari.

Lucru firesc că aceasta ne privește mai întâiu pe noi, Românii din Ungaria. Căci deși noi aparem numai ca a treia persoană, totuși la adecă ori-ce învoială s'ar face și la ori-ce rezultat pozitiv s'ar ajunge, acela merge pe socoteala noastră.

Vom arăta mâne mai detaliat ce spune dl Kenedi. Constatăm însă de acum, că *basa*, ce o propune el ca basă de recunoscut din partea noastră, ar fi: *Ungaria, ca stat unitar maghiar*, o basă imposibilă de admis din partea ori-cărui Român.

Dl V. A. Urechă va ști de sigur ce răspuns se dee acestui ministru plenipotențiar — fără litere credinționale — al Ungariei oficioase, noi însă vedem în întregă întreprinderea începutul unei *socoteli de nobis, sine nobis*.

Guvernul maghiar crede că va reuși să resoalve chestiunea română în *București*, cu ignorarea factorilor competenți din patrie. Eată o greșală enormă, pe care noi o relevăm.

Poporul românesc din Ungaria și Transilvania are un partid politic constituit în mod legal pe basa unui program public, leal și constituțional, în frunte cu un comitet național ales de conferința generală a partidului.

Guvernul a aflat „de bine” a declara de desființat acest partid și comitetul seu, și prin niște ordinațiuni volnice a calificat drept delict ori-ce activitate în direcțiunea partidului nostru.

Ordinele de dizolvare ale ministrului sunt nule și neavenite pentru noi, pentru-că ele nu numai nu sunt înteme-

iate în lege, ci sînt contrare tuturor legilor și contrare chiar constituțiunei.

Noi nu vom recunoaște nici-când această volnicie a guvernului. Ea poate să împedecă din când în când manifestarea partidului și funcționarea lui regulată, pentru-că forțele majore trebuie să cedăm, nici-când însă nu vom pute fi aduși, ca să recunoaștem validitatea acestor măsuri absolute ilegale și neconstituționale.

De aceea, dacă guvernul maghiar simte necesitatea unor pertractări, repareze mai întâiu ce a stricat, retragă ordinele cele volnice, și deo curs liber funcționării partidului nostru constituțional. Atunci va ave și factori competenți cu cari să pertracteze, și nu va trebui să alerge peste graniță, ca să facă învoiele *de nobis, sine nobis*.

De altfel sîntem siguri, că emisul guvernului, dl Kenedi își va primi răspunsul cuvenit.

Sibiu, 12 Martie a.

Liga. După inițiativa domnilor: Andrei Stavăr, Ap. Nicolaide, N. Racolțea, C. G. Gârneață, I. Stănculescu, Maria Fundescu și alți locuitori din comuna Virteșcolu, districtul R.-Sărat, s'a înființat la 8 Februarie a. c. o secțiune a Ligii pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

— Secțiunea Ligii din Vaslui, s'a constituit în comitetul următor:

Președinte: G. A. Mavrocordat.

V.-președinte: Alex. Vasiliu.

Cassar: P. V. Irimiaș.

Secretar: I. Olariu.

Membrii în comitet: M. Lupășcu, P. Gorgoș, A. Buzdugan, C. Băstăchi și N. Ciurea.

Contra maghiarizării. Am anunțat că circularul ministrului de interne, privitor la broșura lui *Telkes Simon* va forma încă obiect de desbatere în congregațiunea comitatului nostru. În Iunie dej, credem că Românii și Sașii împreună vor da o luptă vrednică.

În ședința senatului orășenesc asemenea s'a făcut interpelație în această cauză, și primarul a dat un vrednic răspuns.

El a confirmat, că a sosit, ce-i drept, această ordinațiune și la magistrat, dar magistratul a decis în ședința sa din urmă a restitui cu tot respectul vice-fispanului atât ordinul ministerial cât și cele 15 exemplare din cunoscuta broșură a lui *Telkes Simon*, cu acea motivare, că magistratul nu consideră de salutară mișcarea aceasta, ci de primejdioasă pentru pacea orașului.

Declarațiunea aceasta a primarului a fost primită cu aplause.

Manifestul dela Iași.

Eată manifestul lansat de comitetul național studentesc dela universitatea din Iași:

Români! Studențimea universitară ieșană, în întrunirea ținută la 21 Noemvrie 1898, în aula universității, ne-a însărcinat, prin votul seu, să ducem cu energie și sinceritate lupta în chestiunea națională.

Conștiința de sfântă datorie ce avem de îndeplinit în această dreață și măreată cauză, am căutat să fim la înălțimea mandatului încredințat nouă, și deplini încrezătorii în concursul întregii suflări românești, să întreprindem cristalizarea în fapte a bunei noastre gândiri pentru neamul cărui aparținem.

Dași la meetingul antisemit ținut de către colegii nostri bucureșteni, am căutat să ne manifestăm față nestrămănutată credință ce avem, că chestiunea națională e una și singură și că inimile noastre trebuie să bată de o potrivă pentru tot ce-i frate cu noi, pentru cei departe cât și pentru cei desaproape de stîlul părintesc.

La 14 Septemvrie 1897 am organizat, împreună cu Liga din Iași, impunătorul meeting de protestare în contra legii de maghiarizare, cu care asupritorii fraților nostri s'au prezentat, fără nici o mustrare de cuget, înaintea parlamentului maghiar.

La Focșani, deasemenea, am ținut cu Liga locală, o frumoasă întrunire de protestare

împotriva aceleiași legi, întrunire care a obținut un succes desăvîrșit.

Vom mai ține meetinguri la Bérhad, Galați, Vaslui, Botoșani, Huși și într'un cuvânt, vom merge în toată țeara și vom propovedui sfînta dreptate, către care mințile și sufletele noastre îndreptate-s'au în aceste vremuri de restriște și de grea cumpănă pentru scumpii nostri frați.

Și mână în mână cu Liga culturală, a cărei înțelepți și buni conducători ne vor servi pururea de sfetnici, vom lupta pentru desvoltarea națională a tuturor Românilor.

Vom ave totdeauna îndreptate privirile spre frații din Transilvania, împotriva cărora Ungurii înăspriți-s'au la legile și vom căuta, pe căi demne și pacifice, să presărăm speranța în sufletul asupritului și să revărsăm lumină în mintea asupritorului.

Nu vom uita nici pe frații Macedoneni, cari au trecut și ei prin vremuri de grea cumpănă, căutând să-i întărim în susținerea legi-timilor lor cereri.

Într'un cuvânt, vom căuta să ne facem datoria, în marginile puterilor noastre, întărind conștiința națională la toți frații rădăciți din vremuri, pe acolo pe unde nevoia și împrejurările l-au împrăștiat.

Cât despre Românul din regatul românesc, a cărui proastă stare dăinuiește din vreme în îndepărtate și tînde înspre o mai mare înăsprire de când străinul l-a încătușat economic, vom căuta să-i înferbentăm conștiința națională și să-l îndrumăm spre o liberare economică de sub jugul celuiui, care odată intrat în casa noastră a ridicat glas poruncitor și ură înversunată împotriva-ne.

Să nu uităm că dincolo de Carpați, Erei mână în mână cu Ungurii, persecută pe scumpii nostri frați; — să nu uităm că înbrățșarea acestui element ar însemna adăpostirea la sfîntul țerei românești a puilui de viperă dinol să ne sugă sângele.

Români! Părinții nostri ne-au transmis moșia strămoșească și ne-au pus paznicii ei; ei au făcut-o aceasta cu credință, că „sângele apă nu se face” și că românește vom simți ca și dinții!

Noi, să jurăm pe pămîntul sfînt al patriei noastre, că atîta cît moartea ne va mai îngădui pe dînsul, ne vom feri neamul de împestrițare și pămîntul de îmbacă-tășire.

Să arătăm, că dacă botezul ne-a fost creștinesc, tot astfel, una ne va fi și traiul și moartea!

Români! Să ne grupăm într'un singur partid: partidul național românesc, care mai presus de ori-ce lupte politice și personale, să urmărească înălțarea și întregirea neamului românesc, așa precum o minte cultă și luminată o poate face. Noi vom căuta prin conferințe, întruniri și ziare, și prin tot ce civilizația acestor vremuri ne pune la îndemână, să arătăm omenirii întregi, că'vem dreptate și că gîta latină n'a fost mamă vitregă pentru fiii aron-ai pe țărmurile bătrînului Danubiu și în vecinătatea falnicilor Carpați!

Pentru a da o fașă, această luptă sfîntă **Români!** Vă conjurăm pe sfînta dreptate să ne dați tot concursul vostru, ca împreună cu Ligile culturale și cu colegii nostri bucureșteni să ducem frățește lupta titanică ce am întreprins.

Inscrieți-vă în „Liga Culturală”, care e biserică voastră, ce nu trebuie să cuprindă decât oameni drepți la cuget și la suflet; dați-i tot concursul moral și material pentru a pute înfrunta vijelia amenințătoare.

O cauză ori-cît de dreață și de sfîntă ar fi ea, nu se poate susține numai cu vorbe; trebuie și un sprijin material, pe lângă cel moral, pentru-ca lupta să poată fi întreprinsă cu tărie, pentru-ca isbînda să poată fi întrevădită chiar și în vîlmășagul celor mai mari pedeci.

Români! Frații nostri sînt săraci în țeara ungurească; azi sînt deapoi de toate bunurile de altă-dată, și ar fi nelegiuit din partea noastră să nu le ușurăm traiul, să nu le alinăm suferințele; ei sînt frații nostri!

Poate, cu concursul vostru, ni-s'o părea mai stîns și mai puțin sfîșietor plînsul doinasului român:

Dela Nistru pîn' la Tisa
Tot Românul plînsu-mi-s'a
Că nu mai poate străbate
De neagra străinătate!

D. Mogos,

președinte.

X. Eraclide,

cassar.

Vasile Brăescu,

vicepreședinte.

Lascar Tărăbunță,

secretar.

Membri:

Petru Răscanu.

T. Iamandi.

I. Gheorghiadu.

N. Enăchescu.

N. Ursianu.

Visita oficerilor.

Interpelarea la Senat.

Eată, după notele stenografice, interpelarea desvoltată în Senat de dl Costescu-Comăneanu, în chestia viseitei oficerilor români la Brașov.

Domnule președinte!

Domnii mei!

Eu am avut onoarea a adresa această interpelare dlui ministru de războiu dorind a cunoaște aprecierea d-sale personală în această afacere. Dar fiindcă dl președinte al consiliului ține a răspunde d-sa în locul ministrului de resort, eu mă voiu supune. Aceasta însă o fac cu regret, teamă fiindu-mi dacă prin un singur aplaus al meu în urma celor zise de onor. domn Șefendache, am putut supăra pe dl prim-ministru.

Dl prim-ministru. Nu m'am supărat de fel.

Dl Costescu-Comăneanu. Atât mai bine, căci teamă zic, și teamă mare, îmi era a supăra pe d-sa, și mai mult încă prin cuvintele pe care și eu la rîndul meu voi fi dator a rosti.

O voce. Fii mai scurt, toată ședința am pierdut-o în interpelări.

Dl Costescu-Comăneanu. Eu, unul, d-nii mei, care nu cer decât a mă supune dorințelor d-voastre, vă promit a fi nu numai scurt, ci foarte scurt, dar atunci vă rog a nu mă întrerupe, a-mi permite a urma cuvîntarea mea, pentru care earși vă rog a-mi acorda binevoitoarea d-voastră indulgență.

Întra dar îndată în materie. Un schimb de bune proceduri a avut deja loc între garnisoana maghiară din Brașov și garnisoana noastră din Ploști. Oficerii unguri și oficerii nostri 'și-au făcut visite mutuale.

Aceasta chiar, după mine, este un lux căci asemenea schimb de politețe, nu-și poate ave rațiunea sa de a fi, decât atunci, când raporturile, înfrățirea ambelor națiuni sînt perfecte și complete pe toate căile și în toate direcțiunile. Și domniile-voastre știți, și știm cu toții cît sîntem dedeparte si unii și alții, și mai ales ceilalți, de o asemenea situațiune, cît de departe sîntem și unii și alții de a hrăni asemenea sentimente.

În ziua când am anunțat această interpelare, circularul snoul în oraș, că un nou proiect de vizită a fost hotărît, și că în ziua de 28 ale curentă, oficerii nostri chiar cu femeile lor, vor lua parte la un banchet, la un cîrșel și în fine la un bal pe care le vor da la Brașov oficerii din acea garnisoană.

Sper, că acest avon va rămîne în stare de avon, și nu se va traduce prin un fapt împlinit și aceasta, cel puțin, pentru respectul ce-l datorim acelor *numeroși martiri ai tirăniei și ai nedreptății maghiare*.

Cei mai indiferenți îmi vor zice: poate simplu act de politețe, simplu schimb de bune raporturi, de bună vecinătate. „Sed in cauda venenum”. Da, domnii mei, act de politețe și de curtenie către cel mai respectat suveran, făcînt-a și Regele nostru. Pentru o înaltă deferență către înainta vîrstă a M. S. împăratul Francisc Iosif, Regele nostru n'a cerut a li întoarce visita la Viena, ci a întor-o acolo unde, la acea epocă, în acel moment, se afla împăratul adecă, la Budapesta.

Care a fost însă răstălmăcirea pe care Ungurii au dat o celui act de curtenie și de deferență a Regelui nostru?

Toată maghiarimea, cu toate organele ei constitutive, cu toată presa ei a strigat: România, prin prezența Regelui seu la Budapesta, dovedește cît de nefundate sînt așa pretinsele revendicări ale Românilor din Ar-

deal, și le desaproabă și le desavnează. România, prin prezența Regelui seu la Budapesta, învederează cît de întemeiate sînt drepturile noastre imprescriptibile de a se supune și a servi acea populațiune rebelă și refractară. România în fine, prin prezența Regelui seu la Budapesta dovedește că, chiar acel sprijin moral, pe care România îl da până astăzi acelor pretinse suferințe al acelor neapuiți, acel sprijin astăzi îl regretă și îl retrage. Și pentru confirmarea celor zise de dinșii și pentru a pune pecetea pe răstălmăcirea lor, Ungurii nu s'au dat în lături, profitînd și de nepriecperea celor ai nostri de a surprinde înșasi buna credință a M. S. Regelui nostru și de a estorca o decorațiune în favoarea celui falimos procoror din procesul Memorandului.

Și aici cu durere zic, domnii mei, dacă noi am fi avut cel puțin a mîia parte din patriotismul și din șovinismul maghiar, apoi de mult din acest parlament ar fi eșit legea de desființarea acelei decorațiuni, care pentru rușinea noastră strălucește pe pieptul celuiide-tractor al neamului nostru întreg.

Eată, domnii mei, cum au documentat și cum au speculat Ungurii consecințele prezenței la Budapesta a Regelui nostru, și drept urmare practică, campania și mai crudă în contra fraților nostri, tentativă de desnaționalizare și mai sîlbatică până a hotărî desbotezarea munților, văilor, rîurilor, orașelor, satelor și chiar numele copiilor din fașe.

Această monedă bătut-au ei din prezența Regelui nostru la Budapesta, și teamă, dar' mare teamă îmi este, că vor bate aceeași monedă, și mai neagră încă, din prezența oficerilor nostri la desfătările lor din Brașov.

Și care este oare, și momentul și ora pe care Ungurii au ales, spre a convia pe oficerii nostri la festivitățile lor? Momentul când se judecă, îmi retrag cuvîntul, căci în acea țeară judecată nu este, când se întem-nițează un șir de Români, cari nu au avut altă vină decăt aceea de a fi purtat pe umerii lor sicriul unui mort scump inimii lor și pe al cărui sicriu era ținută, între flori și cununii, o panglică cu colorile naționale.

Care este momentul pe care Ungurii au ales pentru a atrage în sinul lor pe oficerii nostri? Atunci când întem-nițează o sumă de fiicăi, cari nu au avut altă vină decăt aceea de a fi cîntat o doină românească străbătînd un codru oare-care.

Și în o asemenea țeară, domnii mei, voiți ca oficerii nostri să meargă să banche-tizeze. În o asemenea țeară să meargă oficerii nostri, unde Românul de acolo nu are dreptul, nici a plînge un mort al seu, nici a cînta un cîntec al seu.

În o asemenea țeară să meargă oficerii nostri, unde înșasi ministrul de justiție, dela înălțimea tribunei parlamentului, prin urmare în fața omenimei întregi, a declarat fără sfială, și fără a roși până în creștet, că toate procesele intentate Românilor dela 1893 și până astăzi au fost desbătute și hotărîte în consiliul de ministri, precum earși în consiliul de ministri au fost desbătute și hotărîte toate pedepsele ce se vor înfișe anume fiecăruia din acei tradași la așa pretinsa lor bară a justiției.

Aceasta după mine unul, ar fi culmea asepticismului.

Cine oare în Francia ar pute concepe banchete, carusele, baluri schimbate între garnisoanele din Nancy și Strassburg, eu cred, domnii mei, că acel care ar concepe, ar preconisa un asemenea schimb de relațiuni, acela ar ave mai întâiu de toate nevoie de sfînta grijanie, căci el loc pe pămîntul Frandei nu ar mai ave.

Cum, domnii mei — oficerii nostri, femeile lor în lîncătuți în danțuri cu husarii și husaroaicele maghiare!

Nu vedeți, nu judecați domniile-voastre ce privilegii înfiorătoare trebuie să înfățișeze această promiscuitate acelor, cari nu mai au dreptul, nici a cîrșe copii lor, nici a le vorbi limba strămoșească, nici a le repeți numele acelor amintiri duioase, firește legate de căminul fiecăruia.

Cum, domnii mei, credeți domniile-voastre, că Ungurii n'au destul venin în inima lor pentru a amărî sufletul și viața fraților nostri? Mai trebuie încă și noi să-i mai amărîm cu nepăsarea noastră, mai trebuie încă și

noi să-i zdrobim cu prezența militarilor noștri în sinul desfășurării maghiare? Aceasta ar fi prea mult, aceasta ar mai împinge, ar mai da prilej Ungurilor de a batjocori și mai mult dacă se poate, pe bietul Român de dincolo.

Imi place a crede însă, domnii mei, că s'vonul acelei vizite la Brașov nu-și are temeiul, și dacă prin imposibil, un asemenea demers ar fi în realitate hotărât, apoi cu toții să intervenim pe lângă guvern și să-l rugăm a împiedeca realizarea lui, dând astfel cel puțin măgăitoarea dovadă, că suferințele fraților noștri sunt însuși suferințele noastre, și că nici-o dată nu le vom uita, și mai puțin încă atunci când Maghiarii ar voi într-o cupă de șampanie oferită ofițerilor noștri, să călească, să oțlească și mai tare arma cu care cutăgă să nimicească cu desăvârșire neamul nostru.

Aștept cu nerăbdare răspunsul dlui prim-ministru, sperând că va fi, cel puțin pentru astă-dată, îmbucurător pentru frații noștri și satisfăcător pentru noi toți.

Sosirea ofițerilor la Brașov.

„G. Transilvaniei“ ne aduce un raport despre sosirea ofițerilor români. — Din el se pare, că autoritățile politice s'au cam retras. Fișpanul cel puțin nu a avut nici un rol la primire.

Estă ce scrie „Gazeta“:

„Din Ploiești au sosit cu totul 17 ofițeri ai garnizoanei de acolo de toate armele, sub conducerea unui locotenent-colonel. La gară unde se adunase lume, multă, erau așteptați de vre-o 20 ofițeri din garnizoana noastră de toate armele, dela armata comună și dela honvezime, sub conducerea dlui locotenent-colonel Finger al regimentului nr. 2 de infanterie. După ce s'au salutat și prezentat reciproc, se urcară în trăsură și porniră în oraș, mergând tot doi câte doi, un ofițer dela noi cu unul dintre oaspeții. Nu s'a făcut nici un fel de manifestație la gară. Când oaspeții români s'au dat jos din vagonul de salon, ce li-s'a fost pus la dispoziție, s'a auzit din depărtare numai un singur „Eijen“ răgușit.

Din partea autorităților civile nu s'a văzut la gară nimeni, afară de senatorul Aleșius, care, se vede, a binevenat pe oaspeții ploieșteni înlocuind pe primarul orașului.

Oaspeții au descălecat la hotel „Europa“, unde li-s'a pregătit locuința. La 7 ore seara se va da un banchet în onoarea lor, ear' la orele 9 vor vizita petrecerea aranjată de casa ofițerilor din loc. Măne înainte de amiază se va produce în onoarea oaspeților români în noua casarmă de cavalerie din Brașovul-vechiu un joc de câlărie din partea ofițerilor de husari și un Carusel cu patru tunuri din partea artileriei. Din incidentul acesta noua casarmă de artilerie este împodobită cu tricolorul României, cu steagul negru-galben și cu tricolorul unguresc, apoi cu emblemele ambelor state și cu portretul Regelui Carol și al Monarhului nostru. Conform programei de primire, ofițerii ploieșteni vor vizita și casarmă honvezilor, unde li-se va oferi un dejun.

De peste Leitha.

E foarte curioasă actuala situație politică de peste Leitha. Nimeni nu știe spune ceva absolut pozitiv despre planurile noului prim-ministru, dar' cu atât mai mult se dedau toți la combinații. Caracteristic e, că aceste combinații se bat în capete. Unii socotesc, că Thun va lucra strict în cadrele constituției și ale dualismului, alții — cei mai pesimiști — se tem că dacă nu va pute-o duce pe cale constituțională, noul cabinet va guverna prin absolutism; — alții ear' — aceștia par cei mai optimiști — își fac nădejdi, că în definitiv Thun vrea federalismul.

Intre asemenea conjecturi politice, natural că nu ne putem face încă o idee întemeiată despre planurile cabinetului Thun, care însuși nu va fi știind unde va ajunge la urma urmelor.

Că oare contele Thun reprezintă într'adevăr pe omul situației, — e deocamdată o enigmă. Dar' o enigmă, care o va rezolva cel mai apropiat viitor.

Cronicari ai evenimentelor, noi ne mărginim a le semna așa cum ele se desfășură.

Posiția dreptei din reichsrath.

Comitetul executiv al partidelor drepte din reichsrath (majoritatea), întrunit alături (12 Martie n.) se conferențe asupra situației, a luat față de noul guvern o poziție rezervată.

Deputatul polon Jaworski referând în ședință asupra politicii guvernului, a spus, că deocamdată guvernul e hotărât a proceda constituțional, dar' la cas că asta nu va succeda, va urma într'alt chip. Știindu-se, că Jaworski și-a tras aceste informații direct dela guvern, însemnătatea lor e necontestabilă.

La președinția reichsrathului, comitetul executiv a decis a candida pe deputatul catolic Fuchs, fost în sesiunea trecută al doilea vice-preșident. Vicepreșidenți vor fi aleși un Oeh tinăr și un membru al stângei germane.

Marii proprietari nemți.

În noul cabinet e reprezentat — precum se știe — și partidul marilor proprietari nemți din Boemia, care face parte din opoziția germană a reichsrathului. Reprezentantul acestui partid e ministrul Bärnreither.

Comitetul electoral al marilor proprietari nemți a luat la desbatere în conferență dela 12 Martie n. Intrarea lui Bärnreither în minister și s'a declarat mulțumit de declarațiile acestuia, că a pășit în minister numai pe lângă trei condiții: guvernul va păstra neatinată constituția, nu va ataca întru nimic drepturile Nemților și va respecta toate drepturile marilor proprietari nemți din Austria. Dacă ori-care din aceste condiții va fi călcată, Bärnreither a declarat lui Thun, că imediat se va retrage din cabinet.

Comitetul electoral a mai decis, că partidul marilor proprietari nemți va urma a-și păstra în reichsrath independența și a întreține cu opoziția germană aceleași legături ca până acum. În chestia de limbă, partidul rămâne fidel principiului de a pretinde rezolvarea ei pe calea legislativă. În conferență s'au auzit și voci contrare intrării lui Bärnreither în minister, dar' acestea au rămas în minoritate.

Contele Thun — dualist?

Face senzație un articol al ziarului *Neue Freie Presse*, care publică un program al contelui Thun cu desăvârșire contradictoric programului publicat zilele acestea de *Narodny Listy* din Praga. Articolul, care se crede a fi scris de însuși ministrul Bärnreither, susține, că contele Thun nu-i prieten aspirațiilor de drept public ale Cehilor, ci ține strict la actuala constituție și la — dualism. Guvernul nu-i prin gând nu-i trece să înăsprească regulamentul intern al reichsrathului. Cât pentru cazul, că obstrucția îl va împiedeca să restaureze stările parlamentare normale, contele Thun e decis să amâne de trei-ori după o altă sesiune reichsrathului, pe câte o lună două. Abia dacă și după a treia amânare s'ar continua obstrucția, reichsrathul va fi dizolvat și Thun va face noua alegeri. Ear' dacă nici noul parlament nu va fi capabil de activitate, Thun va demisiona, lăsând Monarhului a decide ce mai e de întreprins. (Atunci ar urma deocamdată absolutismul. — R. „Trib.“) Privitor la ordinațiunile de limbă, contele Thun stă — după *N. Fr. Presse* — pe punctul de vedere al lui Gautsch, anume: ordinațiunile de limbă sunt provisorice, chestiunea rămânând a se rezolva pe calea legislativă, lucru de care Thun se ocupă deja serios.

— Așa combină marii proprietari nemți privitor la planurile contelui Thun. În curând se va vedea, oare aceste combinații sunt mai pozitive, ori combinațiile cehe din „Narodny Listy“.

„Coroana boemă“.

La Praga s'a ținut alaltăieri o adunare de alegători cehi. Au vorbit și doi deputați cehi-tineri. Unul dintre ei a spus între aplauzele furtunoase ale adunării, că dacă contele Thun servește într'adevăr intereselor casei domnitoare, serviciu mai frumos nu poate aduce monarhiei, decât dacă va convinge dinastia, că e o necesitate de stat, ca Monarhul să se încoroneze cu coroana regală a Boemiei.

Celalalt deputat a spus, că contele Thun nu vrea să guverneze în chip ostil Cehilor tineri, dovadă chemarea în minister a lui Kaizl.

Guvernul Gautsch — sub acuză.

Nu numai guvernul Badeni, ci și guvernul Gautsch e amenințat de radicalii nemți cu propunerea de a fi pus sub acuză. Propunerea o va face vestitul obstrucționist Schönerer, pe când Wolff va cere punerea sub acuză a guvernului Badeni. Primul își va motiva propunerea cu ordinul de opreliște a colorilor naționale, al doilea cu primele ordinațiuni de limbă.

Ministrul de finanțe Kaizl, urmând dispozițiilor clubului parlamentar ceh-tinăr — și-a depus mandatul de deputat, dar' se va supune unei noie alegeri.

Aforisme politice

— Una la ei. —

Geniul poate respira liber numai într-o atmosferă a libertății. Mill.

1848.

Cronica anului.

Sibiul, 13 Martie.

Măria Sa Andreiu Șaguna, nou demnitate episcop, plecă ieri la Cluj, unde va petrece 10 zile. După reîntoarcere va merge la Viena spre a-și face umilita mulțumită, apoi la Carlovitz spre a se hirotoni.

(G. d. Tr.).

Berlin, 13 Martie.

Seara la 9 ore s'adună o mulțime de 2000 oameni sbierând și fluierând pe străzi. Nici unul n'are armă, nici baston. Unii se suie pe estrada orchestrei din „Thiergarten“ și țin vorbiri. Întreg orașul e în picioare. Întreaga piață e plină de armată; „Gendarmenmarkt“ e plin de cavalerie. Nici un incident.

Viena, 13 Martie.

A erupț revoluțiunea! — De dimineață deja se prevăd semne. Pe cornul bisericii sf. Stefan s'a găsit următorul placat: „Cine vrea binele Austriei, trebuie să vrea căderea actualului guvern“. Studenții s'au adunat în aula universității. Deputațiunea de ieri a referat despre rezultat și a îndemnat pe tineri să fie cu răbdare.

— „Nici un ciaz nu așteptăm!“ — a fost răspunsul, și s'au pornit spre dietă, strigând: „Jos cu tirania, trăească libertatea!“

Oprindu-se în preajma dietei un tinăr medic, Dr. Fischhof, a rostit o răpitoare vorbire. Mulțimea irumpe apoi în sala dietei. Se face tumult. Președintele spune, că și staturile voesc progres și bine. — Se admite, ca din mulțime 12 inși să intre în sală ca reprezentanți.

Până-ce se face alegerea acestora un student cetește mulțimei vorbirea dela 3 Martie a lui Kosuth, primită cu un entuziasm de nedescris. Într'aceea le vine în mână adresa dietei către Împăratul. Un student o rupe bucăți și spulberă în vânt între aprobările mulțimei.

Președintele staturilor pleacă în fruntea deputațiunei la Împăratul; aproape toți membrii dietei îl însoțesc. Sala rămâne în stăpânirea studenților, cari se constituie în comitet provisor.

Deodată vine miliție se facă ordine în jurul dietei și se împrăștie mulțimea. Ostașii s'ont fuierăți și bătuți cu petri. Se pușcă în — aer. Furia crește; studenții aruncă mobile asupra lor. Se dă foc veritabil. Cinci cadavre rămân jos. Mulți răniți. Mulțimea aleargă să se înarmeze.

Intr'aceea deputațiunea staturilor e primită. Metternich e silit să abică. *Kolororat* îi ia locul. Se dă voe studenților să se înarmeze spre a se constitui în gardă.

Știrea despre căderea lui Metternich produce bucurie nespūsă. Orașul se luminează.

Viena, 14 Martie.

Toată noaptea a fost o ferbere de veselie în oraș. Dimineața studenții s'au înarmat.

Pojon, 14 Martie.

Știrile dela Viena au produs o vie mișcare. S'a ales o deputațiune de tineri, care se meargă mâne la Viena.

Dela „România-Jună“.

— Raport special al „Tribunei“. —

„Petrecerea“. — Colecta pentru alumnii. — Chestia postului.

Viena, 9 Martie n.

În 4 l. c. a avut loc petrecerea cu dans aranjată de „România-Jună“ în sala dela „Grand-Hôtel Continental“. Petrecerea a avut mai mult caracterul unui bal.

Comitetul aranjator condus de nobilă ambiție s'a născut, ca această petrecere să întrecă toate petrecerile aranjate de tinerimea română de aici în anii din urmă și să o ridice chiar peste nivelul celorlalte „Kräzchen“-uri aranjate de societățile naționalităților amice.

Cu satisfacție constat, că acest scop s'a ajuns peste așteptare și astfel nouă Românilor ne este asigurată și pentru viitor simpatia publicului vienez și popularitatea cea mai mare.

Pe lângă scopul reprezentativ-național s'a urmărit și scopul umanitar de a se spori prin venitul curat al petrecerei fondul menit pentru întemeierea unui alumnii pentru studenții lipsiți de mijloace.

Este încă nedecis, dacă acest scop s'a ajuns ori ba.

Decursul petrecerei a fost de toată frumuseța.

În vestibulul sălei membrii comitetului aranjator făceau primirea oaspeților.

În ușa sălei stătea de-a stânga un servitor cu o mare coardă tricolor pe umăr, împărțind ordinele de dans pentru domni. În dreapta pe o măsuță erau așezate splendidele ordine de dans pentru dame. Membrii din comitet le distribuiau damelor ce intrau.

Ordinea de dans consta dintr'un scut roman așezat pe o standardă, în frunte cu acuilă romană, ear' sub aceasta literile S. O. P. R. „Salus omni populo Romano“. În dosul scutului se afla cârticia cu ordinea jocurilor. Insigniul acesta se putea așeza cu fire tricolor.

La orele 9 comitetul de dame și de domni, intrându-se în odaia comitetului se aranjă părăche după părăche și intrând în sală în frunte cu președintele făc o plimbare la sunetele unui marș românesc, o variație a imnului nostru „Deșteaptă-te Române“.

Comitetului i-se atașară pe rind toate celelalte părăchi.

Se începu hora noastră.

După horă urmă vals.

În mijlocul dansului la un semn dat deodată tăcu musica măiestrului E. Strauss. Comitetul se grăbi în vestibul spre a-l primi pe venerabilul protector a „României-June“, Excelența Sa consilierul intim al Majestății Sale, dl. N. Dumba.

Conduc de comitetul aranjator la extrada din fruntea sălei, Excelența Sa rămase foarte satisfăcut și uimit de frumuseța publicului de dame.

Urmă apoi prezentarea damelor din comitet prin președintele de onoare dl profesor N. Teclu.

Excelența Sa vorbi cu fiecare câteva cuvinte.

Nespūsă satisfacție i-a creat, văzând mulțimea costumelor naționale.

Îndesobi i-a atras atențiunea frumosului costum al frumoasei d-șoare Aglaia Lupu, costum moldovenesc și costumul veritabil siliștenesc, deci din punct de vedere estetic neîntrecut, al dragălașei domnișoare Bita Vasilevici.

După ceremonialul prezentării urmă dansul fără întrerupere până la miezul nopții, ear' după pauză până în zori de zi.

Dovada cea mai bună despre animația deosebită ce a dominat în tot decursul nopții este împrejurarea, că nici o singură familie nu s'a depărtat până la urmă.

După cadrlle se juca regulat „legănata“, cum era și în anul acesta numită cu drept cuvânt în ordinea de dans „Sërba“.

Îndesobi merită a fi lăudat valsele dedicate de compozitul Geling, protectorului „României-June“ Excel. Sale N. Dumba, cât și deosebit de melodiou valse „Rândunioa“, dedicat comitetului de dame de către membrul „Rom.-June“, Tiberiu Brediceanu.

În costumul național erau frumoasele domnișoare: Zoe și Lucia Popovici, Rita Vasilevici, Aglaia Lupu, Olga Hofbauer, Teclu Carl, doamna Geling și trei alte dame ale căror nume nu mi-a succed să le afl.

Dintre notabilități mi-am notat afară de Excel. Sa dl N. Dumba pe dl general Cantili, general Schwarz, domni colonelii Lupu și Carl, dl profesor Teclu, dl consul Vasilevici, dl consul al Sërbiei și cel al Persiei. Domni căpitani români: Braviceanu și Negri (în uniformă).

Domnișoara doctor în medicină Gelderblon.

Societățile surori slave și germane erau corporativ reprezentate.

Am uitat să amintesc, că afară de insigniul societății — panflica în tricolor național cu inscripția în aur „România-Jună“, membrii comitetului purtau la butonieră câte un buchet de violele fixat cu un nasture în email tricolor, ear' damele din comitet câte un buchet legat cu tricolor și înfip în stânga, la piept și în mână câte un buchet mare frumos.

La listele exmise pentru colecte cu scopul de a spori fondul alumnului nu ne-a sosit încă nici un răspuns. Nici că a fost timp să sosesască. O singură damă s'a grăbit să ne înconștiințeze, că nu-i permite ficei d-sale să colecteze, fiind fixat termenul petrecerei în post. Evlavie dep'asată! Așadar' să fie păcat în contra legei și a neamului, ca să ajutorezi o întreprindere care tinde într'acolo, ca să ridice nimbul românismului în străinătate și în același timp să adune suma necesară spre a scuti de foame mulți băieți săraci, cari postesc și când ar trebui să mănânce cu dulce?

Noi trebuie să ne acomodăm publicului și datinelor de aici dacă voim ca o mână de oameni să ne ajungem scopul ridicând și susținând renumele neamului nostru între străini.

Dacă dama din chestie în tot decursul postului a pōsit conștiențios, atunci are dreptul să ne facă nouă imputări, dacă însă a mâncat un miligram de carne, ei — atunci cum vine să ne facă nouă imputări că nu ținem moravurile străbune? Cine e mai bun decât noi, acela, dar' numai acela, are cauză și drept să ne criticeze.

Paralel cu acest cas trebuie să amintesc cu recunoștință atitudinea dlui Archimandrit Repta din Cernăuți.

D-aș rugat fiind prin o domnișoară să contribuie la colecta ce o făcea pe lista, primă, a răspuns, că va trimite contribuția d-sale pe lângă o scrisoare, în care își va exprima părerea. Esti un bărbat adevărat cult și corect.

Apoi ortodox mai conștiențios și din sinceră convingere evlavios, decât Excel. Sa dl N. Dumba, nu ușor se găsește. Și totuși nu a pregetat să primească protectoratul petrecerei. Nu! pentru-că este om nu numai luminat și de inimă, ci și de o logică liberă de sofisme și fariseism.

Cunctator.

CRONICĂ

Sibiul, 14 Martie n. 1898

Iubileul Monarhului nostru la Brașov. Într'una din ultimele ședințe ale reprezentanței orașenești din Brașov s'a propus alegerea unei comisuni de 7 membri, care să facă propuneri, în ce mod să se sërbeze din partea orașului Brașov iubileul de 50 de ani a domniei Majestății Sale. P. otopresbiterul evangelic, sprijind propunerea i-a exprimat dorința, ca comisiunea să aibă în vedere cuvintele manifestului, ce l'a adresat Majestatea Sa la sinura Sa pe tron „cătră credinciosul popor săsesc din Ardeal“. A citat apoi un pasaj, în care Monarhul recunoaște jertfele aduse de poporul săsesc pentru monarhie, pentru drepturile casei imperiale, tron și stat și le promite scutul prea înalt. La propunerea avocatului Dr. Luriz s'a primit ca cuvintele citate să fie luate în procesul verbal. S'a ales apoi comisiunea, care va fi presidată de către primarul. În comisiune se află un singur Român, dl protopop Bartolomeu Băulescu.

— Foile ungurești, luând știre despre dinastica hotărâre a reprezentanței orașului Brașov, — nu pot să nu-și verse și de data asta venitul *antidindastic*: toate publicațiile sub titlu malicioz: „Császări iubileum Brașoban“ (Iubileu împărațesc în Brașov). Câtă obraznică „patriotică“ se ascunde sub acest titlu suspect — o vede ori-cine!

Necrolog. Primitim următoarele anunțuri funebrale: Întristăți Maria de Stamati-Ciurea, Mihail și Ana, Leonid, G-orge, Vladimir de Stamati-Ciurea, Eugenia și Vasile Morariu și Stefan Mărgăritescu-Greceanu, au durerea de a vă aduce la cunoștință pierderea dureroasă a soțului, respectiv părintelui și soțului lor Constantin de Stamati-Ciurea, proprietar mare, decorat cu medalia Bene merenti class I, membru al mai multor academiilor de știință etc., care a decedat Duminică, în 22 Februarie (6 Martie) 1898 în etate de 78 ani. Însemnătarea s'a sërbit Mercuri, în 25 Februarie (9 Martie) 1898, la moșia sa Cracuceni (Basarabia).

— Văduva preoteasă Stanca Popovici Barciuanu n. Cioran, după scurte suferințe s'a mutat la cele vecinice Sâmbătă, în 28 Februarie (12 Martie), la orele 8 dimineața, în al 73-lea an al virstei. Rămășițele pământești ale neuitatei noastre mame, care și-a petrecut viața laborioasă într'un devotament fără seamăn, se vor așeza spre odihna de veci, Luni, în 2/14 Martie, la orele 1 d. a., în cripta familiară din Rășinari. Cuprinși de adâncă durere aducem aceasta la cunoștința tuturor prietenilor și cunoscuților, în numele lor și al tuturor rudeniilor. Fie-i memoria binecuvântată. Rășinari, în 28 Februarie (12 Martie) 1898. Dr. D. P. Barciuanu, profesor; Constantin P. Barciuanu, ca fiu; Silvia P. Barciuanu n. Olteanu, ca noră; Sorin, Radu, Andreiu, Achil, Lavinia și Silvia, ca nepoți.

— Subscriși cu inima adâncă întristată aduc la cunoștința tuturor moartea prea iubitei soții, mamă, bună și consăngeană Ana Szabo născută Barna, întâmplată în 11 Martie st. n., la orele 5 d. a., după un morb greu în al 57-lea an al etății și al 39-lea al fericitei căsătorii. Însemnătarea scumpei răposate a avut loc în 13 Martie st. n., la 3 ore d. a., după ritual bisericești gr-catolice. Vesezmort, 11 Martie 1898. Fie-i țărna ușoară și memoria binecuvântată! George Szabo, ca soț; Iulia Murășan, ca fiu; Victoria Murășan născ. Pop, ca noră; Veturia, Ovidius, Paulina, Vergil, ca nepoți, și numeroși consăngeeni.

Răsoala din Bombay. În urma turburărilor grave din Bombay, întreg orașul e cuprins de milipie. Totuși canalia de stradă a încercat noue turburări, voind să dea foc spitalelor de oimăni. Abia cu greu au putut gonii soldații pe răsvrățiți. Trei soldați englezi au fost omorâți; dintre răsvrățiți au căzut o mulțime.

Nici un fir dela Jidani! Lucra vrednic e urmat a făcut Românii din Babța, brava comună din Sălagiu, care doar' singură are o societate de cumpătare. Neavând în estan cănepe, femeile aveau lipsă de bumbac. Trei Jidani din comună le oferă această mărfa. Pachetul de urzeală cu 3 fl. 70 cr., cel de băteală cu 2 fl. 70 cr. Oamenii noștri s'au gândit altfel. Ei au auzit de Concordia din Sibiul și — eată cum descrie cazul, în „F. Poporul“ dl G. Alășiu, învțătorul din Babța:

„Am scris în această privință direcțiunei acelei societăți, ca să ne avizeze despre prețul bumbacului, la ce on. direcțiune îndată ne-a și avisat despre prețul bumbacului și că: urzeala albă nr. 16 ni-o dă cu 2 fl. 40 cr., băteala cu 1 fl. 80 cr. cu așteptare pe trei luni, împărțindu-ne, că dacă la trei luni nu vom pute trimite prețul, avem de a trimite 6%, procente înalte și cambiu nou pe alte trei luni,

„HAȚEGANA“, ASOCIAȚIUNE DE ANTICIPIAȚIUNE ȘI CREDIT ÎN HAȚEG.

Încheierea conturilor pe al X-lea an de gestiune 1897.

Părți fundamentale (acțiuni) 462, valoarea 23.100 fl. v. a.

Contul bilanțului pro 1897. — Mérleg számla 1897. évre.

ACTIVE — VAGYON.

PASSIVE — TEHER.

73	Cassa în numerar — Pénztári készlet	1538	81	72	Cărți fundamentale 462 — Törzsbe-	28100	—
	Cred. cambiale — Váltó kölcsön			92	Depuneri și interese capitalizate —		
	Cred. cambiale cu acop. hipot. — Váltó kölcsön jelz. biztosítva	66.443.—	186751	80	Betét és tőkésített kamat	102344	36
47	Mobilier după amortizare de 10% —			87	Fondul de rezervă — Tartalék alap	14767	50
	Butorzar 10% törlesztés után	100	—	76	Reescompt — Visszeszámitolás	37806	—
84	Spese procesuale anticipate — Előlegezett perköltség	522	23	70	Inter. de acțiuni neridicate — Törzs-	142	60
49	Chiria casei anticipate pro 1898 —	120	—	89	betét után fel nem vett kamat	55	50
	1898. évre előlegezett házber.	65	21	89	Dividende neridicate — Fel nem		
75	Spese de protest. — Ovatolási költség			43	vett osztalék	387	55
		189097	25	43	Contribuție după int. capit. pe II. se-		
					mestru 1897 — Betét kamat	2226	80
				56	utáni adó 1897. II. félévre	496	—
				81	Interese transitoare anticipate —	7820	94
					Előlegezett átmeneti kamat		
					Marce de prezentă — Jelenleti jegy		
					Profit curat — Tiszta nyereség		
						189097	25

Contul profit și pierderi. — Nyereség és veszteség számla.

ESİTE — KIADÁS.

VENITE — BEVÉTEL.

89	Contribuție de stat și com. — Allami és megyei adó	1170.92	79	Interese de escompt — Leszámito-	16890	55
	10% după int. capit. II. sem. 1897 — 10% adó		82	lasi kamat	3280	42
	II. félévre	337.55	88	Competența de scris — Jrásdij	1231	—
85	Timbre — Bélyeg	1508	47	Spese de fondare — Allapító költség	426	75
74	Porto — Postabér	20	25	Accidența — Mellékjövdelem	11	57
56	Marce de prezentă — Jelenleti jegy	496	—			
77	Interese de reescompt — Visszeszámitolási kamat	2052	77			
91	Inter. la depuneri — Betétek kamat	6521	64			
90	Spese administrative — Kezelési költség	733	50			
47	Amortizare din mobilier — Butor-	12	18			
	zati törlesztés	2509	69			
86	Salare — Fizetések	7820	94			
81	Profit curat — Tiszta nyereség					
		21840	29			

Hațeg, în 31 Decembrie 1897.

Bontescu Mihály m. p., Ioane Baciú m. p., Ioan Muntean m. p.,
director. cassar. comptabil.

Membrii în direcțiune:

Stefan Șelariu m. p. Teodor Fagaruș m. p. Nicolae Serafin m. p. B. Popovits m. p.
Iulius Popovits m. p. George Costa m. p. Todor Dobol m. p. Avram Colegredean m. p.

Subscrisa comisiune de supraveghere am examinat contul bilanțului, precum și contul profitului și pierderilor și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare l-am găsit în consonanță și exact. [776] 1-1

Hațeg, în 9 Martie 1898.

Ioan Cornea m. p. George Balas m. p. Paul Oltean m. p.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

de

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar pute numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrâns de exemplare
elegant compactate!

Un exemplar costă fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile“ (editura Librăriei Socce & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“, editura Librăriei C. Sfetea, 1896) fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a oinoia

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țăranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrilor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și poplul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creanga (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leșez“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Șperanță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șuluțiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — „Economie: Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povețe“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (bâlcirile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Povești de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Poveștea lui Ignat. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul [Nicolae]. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndreptnicul. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Povești franceze de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennșotea. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-împărat. Povești din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Povești din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Povești în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pécuarul. Povești de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.